

tiget mig med Anvendelsen af Loven af 16de Marts 1851, men det er kun lykkedes een Gang, og dette har bragt mig til at see, hvor vigtigt det er at gaae videre end til blotte Forlig. Den høitærede Minister har sagt, at der i Forslaget foruden andre Formfeil findes den, at det nævner „Eier eller Bruger“. Dette Udtryk har jeg ordret taget af Loven af 16de Marts 1851, som siger, at Landvæsenkommissionen skal underhandle med Eieren eller Brugeren; altsaa erkjender denne Lov jo, at Brugeren ogsaa maa have Noget at sige; thi han kan jo være Bruger paa et længere Aaremaal, han kan være Fæster, og saa er Underhandlingen ogsaa nødvendig med ham. Er det nødvendigt at give ham, hvad der tilkommer ham, ved Forlig, maa det ogsaa være Tilfældet ved Expropriationen. Min høitærede Nabo tilvenstre (Lühøfft), som har talt for mit Forslag, har udtalt, hvad jeg finder er en meget gyldig Grund, at disse Forlig virkelig vilde bevirkes meget lettere, naar man ser, at Sagen endelig kan afgjøres ved Expropriation, og Expropriationen kan jo slet ikke have den Mening, som er udtalt fra en anden Side, at den skulde bevirke, at nogle Brugere skulde troe, at de skulde kunne faae billigere Kjøb; der staaer jo, at der skal gives fuldstændig Erstatning, hvilket maa gjøre Enhver, der vil forlange Expropriation, betænkelig ved at gjøre dette; vi have jo havt flere Exempler paa Expropriationer, navnlig ved Jernbaner, hvor der snarere er betalt over end under den sande Værdi, og jeg maa gjentage, hvad jeg udtalte ved anden Behandling, at naar man i Lovgivningen gaaer ind paa at expropriere, saaledes som man f. Ex. i Bygningslovens Udvidelse til Frederiksberg exproprierer hele Bygninger, for at forskjønne Byens Omegn, saa kan man uden Betænkelighed gaae ind paa det Samme her, hvor Almeenvættet dog i en ganske anden Grad fordrer det. Nagtet der jo ikke kan være nogen Udsgt til, at dette Forslag vil gaae igjennem, idetmindste med en god Majoritet, har det dog glædet mig overordentligt, at det atter er kommet frem, og det under en anden Form.

Jeg indrømmer villig, at der er formelle Feil i Forslaget, men det er altid en stor Be-

roligelse for mig, at det netop er dem, der paa det Stærkeste ere blevne angrebne; Realiteten er ikke bleven angreben saaledes, at det i allermindste Maade har kunnet røkke min Overbeviisning om, at en Bestemmelse om dette Forhold maa udgaae, hvis vort Agerbrug skal blive ved at skrive fremad. Det er jeg fuldkommen overbevist om, og den ærede Minister udtalte ved anden Behandling, at det, han meest havde imod, var, at Bestemmelsen kom ind i denne Lov. Jeg mener derfor, at det er værdifulde Oplysninger, der ere fremkomne under denne Discussion, efterat Forslaget er fremkommet under denne Form. Det kan bidrage til, at der kan komme et Forslag frem paa Lovens videre Bane, som muligens, hvis det finder Anslag paa det Sted, hvor Loven nu skal hen, og det skulde lykkes der at blive enig med den ærede Minister, vilde føre til en Ordning af Forholdet, eller ogsaa vil det staae dette ærede Thing aabent at fremkomme med et selvstændigt Forslag. Jeg tør ikke driste mig til at skrive et heelt Lovforslag derom, især da jeg har været saa uheldig med Redactionen af denne ene Paragraph i formel Henseende. Det gjør mig naturligvis angstelig med Hensyn til at skrive et heelt Lovforslag; men imidlertid kunde det maaskee lykkes mig senere at faae Hjælp dertil, og da jeg nødig vil have, at dette Forslag ligefrem her i Thinget skal blive forkastet — der har jo kun udtalt sig omtrent $\frac{1}{2}$ af de ærede Medlemmer, saa at man ikke kan vide, hvorledes Afstemningen vil falde ud — saa skal jeg af den Grund, for at det ikke skal see ud, som om man, naar man i Virkeligheden stemmer mod Forslaget blot af den Grund, at Loven ikke skal forhindres i at komme ud, stemte imod det, fordi man er mod selve Forslagets Indhold, herved gjerne erklære, at jeg tager Forslaget tilbage ogsaa denne Gang, idet jeg glæder mig ved den Nytte, som det har gjort til Sagens videre Fremme.

Formanden: Forslagsstilleren har taget sit Forslag tilbage; jeg veed ikke, om Noget optager det? (Ophold). Det er saaledes bortfaldet.